

Bilag 1.

Etstraktaffkrift.

Ingeniør Chr. Sammel.

Kjøbenhavn, den 21de Oktober 1899.

Andragernes Forder grænse til Dangelandsbæltet paa en samlet Strækning af ca. 3150 Fod, fra a. til i. paa de tvende medfølgende Planer. Husmand M. S. Petersens Parcel a. og b. og den nordligste Del af Gaardmand Bram Nielsens Parcel b. c. d. e. bestaa nærmest mod Bæltet af højt Land, men i øvrigt ere Arealerne mod Bæltet for Størstedelen, nemlig Strækningen d. o. af Bram Nielsens Parcel, hele H. C. Hansens Enkes Parcel o. f. og den største Strækning af Peter Nielsens Parcel f. g. h. lave Engstrækninger, kun adskilte fra Søen ved en af Sand, Grus og Kalk bestaaende Havstof. Engene have for Størstedelen en Højde af 1 à 2 Fod, Havstoffet en Højde varierende mellem 4 og 6 Fod over dagligt Vand. Den højere Havstof er i sin nuværende Stikelse væsentligt dannet under Stormfloden i 1872 og har paa større Strækninger dannet et godt Bævn for det bagved liggende lave Land. S. Aarens Løb er imidlertid den ydre Del af den naturlige høje Havstof bleven bortskaaen af Søen, og paa flere Steder er Bortføringen naaet ind over Havstoffens Top, hvorved denne er bleven saa lav, at Havvandet selv ved mindre Højvande sættes ind over de lave Eng og Marker.

Skulde der, som af Andragerne foreslaaet, opføres en Dæmning som Bævn mod Oversvømmelse fra Havet, da burde denne Dæmning være saa høj, at den kunde sikre mod et Højvande paa 5 à 6 Fod, der kan indtræffe, om ikke hvert Aar, saa dog flere Gange i Løbet af et Decennium. Da et saadant betydeligere Højvande i Almindelighed indtræder under østlig Storm, der kan sætte stærk Sød mod Kysten, maa Dæmningen for ikke at overskylles have en Højde af mindst 8 Fod over dagligt Vand.

En Dæmning som den af Andragerne antydede, bestaaende af 2 Bælterækker i en indbyrdes Afstand af 2 Alen, med Stenfyld i Mellemrummet mellem Bælterækkerne, vil ikke være at anbefale. Dæmningen vil nemlig ikke i sig selv være tæt, og det vil ikke, som af Andragerne antaget, kunne ventes, at der fra Stranden vil sættes Sten og Sand op imod Dæmningen, saaledes at der dannes et tæt og tilstrækkeligt højt Bævn mod Oversvømmelse. Den antydede Dæmning vil tværtimod give Anledning til, at Stranden udenfor under Paaalandsstorm med Højvande bliver stærkere angreben end under de nuværende Forhold, idet Bølgeflaget mod Dæmningsens udvendige lodrette Side vil foranledige en Udhuling af Grunden uden for denne.

Fremfor at opføre en Dæmning som den af Andragerne antydede, vil det være at foretrække at bygge et Jorddige med flade Straaninger ud imod Søen — ad hvilke Bølgerne ville forløbe, svækkes og løbe tilbage uden at forårsage nogen betydelig Udhuling af Grunden uden for Diget — og støttende sig til den tilstedeværende naturlige Havstof, der vil danne en god Digefod, idet den til Dels bestaar af temmelig stor Kalk. Strandens naturlige Straaning er paa den omhandlede Strækning meget forskellig, idet dens Straaningsanlæg varierer mellem $6\frac{1}{2} : 1$ og $14 : 1$, gennemsnitlig er Anlægget $10 : 1$. Der kan da passende gives Digets udvendige Straaning under 5 Fods Højden et Anlæg $10 : 1$ og over denne Højde et Anlæg $8 : 1$. Stejlere Straaning er ikke at anbefale, da man paa en større Strækning vil være henvist til at benytte som Digefyld Sand fra Stranden, idet Tilførsel af Fyld fra Digets nordre og søndre Ende, hvor der findes gult Ler, vil give temmelig store Transportaffande. Kun paa mindre Strækninger kan der tages Fyld fra Fyldgrave inden for Diget, da Undergrunden paa en stor Del af det lave Land bestaar af Løv, der ikke egner sig til Digefyld. Digets Krone kan passende gives en Bredde af 10 Fod, og den saavel som den ydre Straaning beklædes med Græstørv, der i tilstrækkelig Mængde kan faas fra det Areal, som Diget kommer til at dække. Paa den indre Digestraaning kan anvendes et Muldrag med Besaaing.